

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 3. Gaudium Dei mensura est ceterorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

t:Deus ipe
Deus iha
ur hand
am. Atque
ur de fatio
perinde a
undo vno
antam
opia, ut
ret. Epi
d speb
e à Deo
is vel mu
netation
ois muns
or pradiu
atui, quin
iusque ex
dite prob
antamb
sifionat
ommende
el, qua
redemar
i in man
ium May
, quilibet
sic dicas
e bene

ctione uberi panis cælestis; quam dispar in
quam illorum erat & impiorum gaudium; hi
enim nescio quo ventorum turbine aut secū-
do fortunæ afflatu quotidianum sibi panem
affirri fingebar haud considerantes datorē
eius Deum, perinde ac si eum non cognosce-
rent. Sed parum est ad commendationem fi-
duciae in Deum quod hæc secundis in rebus
gaudium nostrum augeat & confirmet; amplius
aliquid præstat, nam & in ipsis adversis
& afflictionibus eodem aut majorē etiam sui
studiosos replet gaudio, id quod mundi ama-
toribus, qui nihil nisi terrena sapiunt, para-
doxum videtur, quod supra jam insinuavi-
mus, sed hic pluribus operæ pretium est de-
clarare.

§. III.

Gaudium Dei mensura est ceterorum.

Ad hunc effectum pleniùs cognoscendū,
presupponi debet principium communī
consensu receptum, quod videlicet inter na-
turæ cuiusque sive essentiæ differentias inve-
niatur aliqua, quæ sit veluti forma & mensura
reliquarum, ita ut quò ad hanc unaquæque
accedit proprius, aut recedit longius, eo plus
participet aut minus perfectionis in eā diffe-
rentia. Exempli causa, si de calore loquamur,
sicut qui in igne est calor, excedit ceteros om-
nes qui reperiuntur in rebus aliis, ita illorum

O

est

est mensura perfectionis: Si de lumine, manifestum est quod lumen solis principatum neat in virtute illuminandi , adeo ut quam magis huic assimilantur cetera, tanto plus perfectionis habeant in genere illuminationis. Pari modo dico quod Dei gaudium habitatione omnium aliorum gaudiorum remissa regula est & mensura; ut enim ipse est & origo rerum omnium, sic unus ipse est omnium perfectiones & quidem eminenter atque excellentiore modo in se compleatur universas, in quibus gaudiū ipsius ut principiū emineat necesse est, utpote in quo eius consistit beatitudinis summa possesso. Unde infertur quod tanto gaudia nostra erunt majora quanto illi divino similia, quodque nemo sit usquam gentium qui perfectus haeciusque gaudere possit quā quisquis in Deo & de Deo solo gaudet. Ipse siquidem Deus non alio aliquo, quā in se & de se solo gaudet cui res creatae omnes ne minimam quidem particulam gaudii afferre valent haud magis quā ipsa tristitia. Quod si dicitur in scripturis sanctis: *Letabitur Dominus in operibus suis*, psal. 103. iisdem quoque dicitur: *tacui deum cordis intrinsecus*. Gen. 6. Et iterum: *Nolum contristare spiritum sanctum Dei* ad Eph. Quae tamen non ita dicuntur quasi vel militia , vel pœnitentia vel alteratio gaudia

Deo locum habeat; sed quod ita signis iisdem declarerit, quibus solent homines cū gaudent, cum tristantur, cum eos pœnit et; aut quod, ut dicunt alii, ejusmodi edat effectus passionum sine illâ tamen vel mutationis, vel sensus, quatenus adjunctam habent imperfectionem vicissitudine. § VI.

Fiducia in Deum parit gaudium in tribulatiō-
nibus quodammodo simile divino.

Hoc posito fundamento non est difficile ostendere in iis qui patiuntur cum perfecta in Deum fiduciā, generari perfectū gau-
dium etiam tunc cum gravissimas sustinent & tribulationes & persecutio[n]es. Nam sicut
haec erudit[us] virtute, bona quæque velut de
manu Dei suscipiunt, ita eadem magistra
virtute intelligunt mala, quæ patiuntur, sibi à Deo
infici, ut ex afflictionibus suis major in Deum
gloria redundet; & cum amor proprius in ad-
versis non inveniat locum, quem habet non-
dunquam in prosperis, toto mentis impetu o-
mniq[ue] conatu in unum Deum tendunt, &
quanto pluribus gravioribus premuntur ma-
lis, tanto se Deo, a quo vocantur, conjungunt
arctius & in eo sincerius delectantur omni a-
liunde destituti oblectatione. Hinc jactura
bonorum sanitatis, existimationis, ex quibus
prius capiebant voluptatem, solidius in illis
parit